

Бахча йолу – Ш., ЮЗ, стар път за м. *Бахчата*.

Бахчата – 1. Гл., З 1,5, сега ниви (СРТ); 2. Г. Ал.; 3. Пан., от предишен запис; 4. Сам., СИ 0,6, сега ниви; 5. Топ., от предишен запис; 6. Ч., С 1, овощна градина с извор, сега пасище (ВИП); 7. Ш., ЮЗ 2,5; 8. Реч.; 9. Тв. – някогашни зеленчукови градини.

Бахча тарла – 1. Г.; 2. Б., ЮЗ, добре подредена, като градина, нива (ДАД).

Бахчилъка – 1. Нов., СИ 0,5, овощни и зеленчукови градини; 2. Топ., Ю 0,4, преди зеленчукова градина, сега застроено.

Бахчите – 1. Зап., СИ 0,5, градини, сега залети от яз. „Жребчево”; 2. Ор., СИ 0,3; 3. Сб., С 0,5, равно, градини, ниви; 4. Чин., СЗ 3,5, зеленчукови градини (ДАД).

Бачкъ янъ – Ж.б., СЗ 1,3, обработваема земя.

баш – според местното тълкуване: *главен* (връх, извор и др.) От тур. *baş* ‘глава, главен’. – *Адà ~, Ак ~, Армуд ~, Борук ~, Извор ~, Кайнак ~, Кору ~, Мезар ~, Сокак ~, Чапралък ~, Челакчий ~, Чешледжик ~, Чираз ак ~.*

Башалова нива – Б., ЮЗ, някогашна нива на Иван *Башала*.

Башалското – Сел., ЮЗ 3,2, равно, обраб. Земя. От ПИ.

Баш байр – Зл.в., СЗ 3,5, горист връх в Средна гора.

Башева чешма – Сл., СЗ, чешма в северозападната част на Сливен. По предание местен кръчмар от фамилията *Башеви* веднъж сипал вино в резервоара на чешмата.

Баш кайнак – Сл., СИ, един от началните извори на Новоселска река.

Баш поляна – Шив., ЮИ 4, поляна в нискостеблена гора (ГХХ).

Баш тарла – Б.п., СЗ.

бег – според местното тълкуване, свързано с носител на титлата *beğ* в османската система преди реформите от XIX в. – *Алибеговец, Ени беглий, Амата бегли*.

Бегà бюваз – Зап., от рум. вл., неуст.

беглик – данък, който Османската държава събира от скотовъдците в размер на 1/25 от броя на животните в стадата (предимно овце). В местната топонимия са отразени местата, на които са се събирали беглишките (събрани от данъка *беглик*) животни, преди да бъдат изпратени за байрам и за нуждите на държавата.

Бегликово равнище – 1. Коз, СИ 6. Според местни предания: котловина, в която българите криели добитъка, за да не бъде иззет за данък „беглик”; 2. Тв., ЮЗ, място за паша на беглишките овце (ГХХ).

Беглик чайр – Ш., ЮЗ 2.

Бегликя арман – Стр., С 0,7, равно, драки.

Беглишка река – 1. Б., СИ 3; 2. Вьг., С, река, горно течение на Асеновска река. ДИ: *Беглик дерè*.

Беглишки азмак – Тв., Ю 1, поток, който извира от *Беглишка ливада* (ГХХ).